

[Industriministeren]

Kompetencefordelingen imellem rådet og direktoratet er fastlagt således, at rådet behandler alle sager af almindelig interesse, sager, i hvilke der foreligger særlig tvivl, samt sager, der har videregående følger for virksomhederne.

Såfremt en sag er så påtrængende, at den ikke kan afvente et rådsmøde, afgør forretningsudvalget sagen, hvorefter den efterfølgende forelægges for rådet. Denne fremgangsmåde fandtes påkrævet i sagen om porcelæns- og glasvarer.

I sagen om DOFA traf monopolrådet beslutningen.

Direktoratet udfører rådets beslutninger og varetager tilsynets daglige forretninger.

Ingen af de i begrundelsen for spørgsmålet nævnte afgørelser er således truffet af direktøren for monopoiltilsynet.

Spm. nr. 73

Til *arbejdsministeren* (20/1 82) af:

Arne Bjerregaard (KrF):

»Finder ministeren det rimeligt, at arbejdsløsheden blandt unge forøges på grund af enorm sendrægtighed og manglende konduite i de organer, der skal godkende praktikpladserne? I benægtende fald, hvad agter ministeren da at gøre for at ændre nævnte forhold?«

Begrundelse

En revisor har ventet i et halvt år på svar på en ansøgning om godkendelse som lære- og praktikplads for EFG-elever. Da svaret endelig kom, skulle vedkommende tage på et kursus, der mere var beregnet for EFG-elever end for revisorer, der ville antage praktikelever. Vedkommende revisor antager næppe herefter flere praktikelever, og mange andre arbejdsgivere, som gerne ville antage en praktikelev, har holdt sig tilbage over for dette veludviklede bureaukrati.

Jeg henviser til en artikel i Berlingske Tidende den 20. januar 1982, hvori revisoren beskriver det 14 dages kursus »som velegnet for dem, det henvender sig til, nemlig EFG-elever«. Ud fra en lærebog om administrative systemer fik revisoren belæring om betjening af kontormaskiner, skrivemaskiner, bogholderimaskiner, og han fik også viden om, at man kan arbejde med manuel lønudbeta-

ling eller overførsler via pengeinstitut, herunder, hvilke blanketter der skulle udfyldes, og endelig blev han sat ind i at føre en kasse-rapport.

Besvarelse (27/1 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

I eftersommeren 1981 blev der gennemført en møderække mellem på den ene side Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark samt arbejdsministeriet og på den anden side de faglige udvalg.

Formålet med møderækken var at drøfte foranstaltninger med henblik på en fremskyndelse af godkendelsesproceduren omkring lære- og praktikpladser.

Det var det helt overvejende indtryk af disse drøftelser, at de faglige udvalg udfolder forøgede bestræbelser for at fremme sagsbehandlingen og er interesserede i muligheder for en yderligere fremskyndelse.

Det må derfor indgå i de fortsatte overvejelser på dette område, om de positive indtryk kan udmøntes i en yderligere fremskyndelse af sagsbehandlingen.

Jeg håber, at disse overvejelser kan afsluttes inden for den nærmeste fremtid.

Spm. nr. 75

Til *justitsministeren* (21/1 82) af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvorfor der er forskel i den behandling, der er blevet tidligere skatteminister Karl Hjortnæs til del i forbindelse med hans selvangivelse, og den behandling, direktør Jørgen Magnus har fået.«

Begrundelse

Af »Bureaukratisk Brevkasse« i Berlingske Tidende den 20. januar fremgår det af et indlæg, at statsadvokaturen efter næsten tre års »undersøgelser« ikke har tid til at afgøre, om der skal rejses tiltale mod direktør Jørgen Magnus.

Til sammenligning tjener, at statsadvokaturen i Hjortnæssagen lynhurtigt besluttede, at der ikke skulle rejses sag mod skatteminister Karl Hjortnæs. Det var ikke engang nødvendigt med de ellers obligatoriske 5 års undersøgelser tilbage i tiden. Man henholdt